

ΑΤΑ - ΙΣΤΟΡΙΚΟ - ΜΥΘΟΙ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ιστορικό

Η Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή των Μισθών (ΑΤΑ) αναμφίβολα είναι από τις σημαντικότερες κατακτήσεις Κυπριακής εργατικής τάξης. Αυτή η κατάκτηση δε χαρίστηκε στους εργαζόμενους από κανένα αλλά κερδίστηκε μετά από σκληρούς και επίμονους αγώνες. Επικεφαλής, καθοδηγητής και πρωτεργάτης αυτών των αγώνων ήταν στην αρχή η Παγκύπρια Συντεχνιακή Επιτροπή (ΠΣΕ) και μετά η διάδοχος της η Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία (ΠΕΟ).

Αποκορύφωμα αυτών των αγώνων ήταν η ιστορική απεργία της 1ης του Μάρτη 1944. Διήρκεσε 23 μέρες και τελείωσε με ικανοποίηση των πιο σημαντικών αιτημάτων των εργαζομένων. Ανάμεσα στα αιτήματα που κερδίστηκαν ήταν και η Αναπροσαρμογή των ημερομισθίων βάσει του Τιμαριθμού.

Στην αρχή το τιμαριθμικό επίδομα παρέχεται στους Δημόσιους Υπαλλήλους και κυβερνητικούς εργάτες. Το 1947 κέρδισαν και οι Οικοδόμοι την τιμαριθμική αναπροσαρμογή στους μισθούς τους. Ο αγώνας για επέκταση της ΑΤΑ σε ολόκληρο τον ιδιωτικό τομέα κορυφώθηκε στη δεκαετία του '50. Ο μέσος ρυθμός πληθωρισμού κατά την δεκαετία του '50 ήταν 5,2%-ψηλός για την τότε εποχή.

Φτάνοντας στο 1960 όλες σχεδόν οι συλλογικές συμβάσεις που υπογράφονταν με τους εργοδότες περιείχαν πρόνοια για Τιμαριθμικές Αναπροσαρμογές.

Μέχρι το 1974 το Σύστημα της ΑΤΑ, παρείχεται στους εργαζόμενους ανά τρίμηνο. Μετά το πραξικόπημα και την εισβολή και όταν ετίθετο θέμα επιβίωσης του λαού και της οικονομίας μας, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δέχτηκαν την αναστολή αυτού του συστήματος. Η αναστολή διήρκεσε 3 χρόνια. Από την 1/1/78 επαναφέρθηκε η λειτουργία του του Συστήματος

Από την επαναλειτουργία του μέχρι σήμερα το Τιμαριθμικό επίδομα έχει φθάσει τα 309.56% (με ενσωματωμένο το 220% όπως αποφάσισε η Βουλή ανέρχεται στο 27.99%) πάνω στους βασικούς μισθούς.

Μέχρι την 1/1/1982 ο υπολογισμός του τιμαριθμικού επιδόματος βασιζόταν πάνω σε κλίμακες. Αν ο μέσος όρος εξαμηνίας του τιμαριθμικού δείκτη μετακινείτο κατά μία κλίμακα, τότε οι εργαζόμενοι έπαιρναν 3% τιμαριθμικό επίδομα, αν μετακινείτο δύο κλίμακες έπαιρναν 6% κ.ο.κ.

Το σημερινό σύστημα υπολογισμού του τιμαριθμικού επιδόματος έχει τροποποιηθεί έτσι που οι συνολικές απολαβές των εργαζομένων στο τέλος

κάθε εξάμηνης περιόδου να αναπροσαρμόζονται με βάση την ποσοστιαία αύξηση ή μείωση της εξάμηνης περιόδου σε σύγκριση με τον αριθμητικό μέσο του δείκτη κατά τη διάρκεια της αμέσως προηγούμενης εξάμηνης περιόδου.

ΟΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΑΤΑ

Το Σύστημα της ΑΤΑ, ιδιαίτερα τα τελευταία 25 χρόνια με την επέλαση του Νεοφιλελευθερισμού σε ολόκληρο τον κόσμο, είναι μόνιμα στο στόχαστρο του κεφαλαίου, αλλά και των απολογητών του (οικονομολόγων – δημοσιογράφων). Ο Ηλίας Ιωακείμογλου, επιστημονικός συνεργάτης του ΙΝΕΚ – ΠΕΟ απαντά σε αυτό το κείμενο http://www.inek.org.cy/images/attachments//I-epikeirotita-tis-ATA_01-2008.pdf κατά τρόπο επιστημονικά τεκμηριωμένο στις νεοφιλελεύθερες προσεγγίσεις.

Η πιο έντονη επίθεση έγινε το 1985. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις απέρριψαν κατηγορηματικά τις σκέψεις για κατάργηση και ταυτόχρονα διακήρυξαν την αποφασιστικότητά τους να προασπίσουν το θεσμό.

Η τότε κυβέρνηση διόρισε Ανεξάρτητη Επιτροπή Έρευνας για την ΑΤΑ. Στα πορίσματα της η Επιτροπή αυτή υποστήριξε τη διατήρηση του θεσμού της ΑΤΑ αλλά ταυτόχρονα εισηγείτο όπως μελετηθεί το ενδεχόμενο όπως για σκοπούς ΑΤΑ να μην υπολογίζονται οι αυξήσεις των έμμεσων φόρων.

Βέβαια τα πορίσματα αυτά δεν δέσμευαν καμιά πλευρά και έτσι το σύστημα παρέμεινε όπως ήταν.

ΤΟ 1993, με την άνοδο στην εξουσία της δεξιάς, άρχισε πιο έντονα η επίθεση, ενάντια στον θεσμό της ΑΤΑ. Τελικά το Γενάρη του 1995 ξεκίνησε ο Κοινωνικός Διάλογος για την ΑΤΑ-Παραγωγικότητα με τη συμμετοχή των Συντεχνιών των εργοδοτών και της Κυβέρνησης.

Η κατάληξη του εν λόγω διαλόγου είναι καλά γνωστή. Με πρόταση της τότε Κυβέρνησης και με τη σύμφωνο γνώμη των Συντεχνιών ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ οι αυξήσεις στους φόρους κατανάλωσης δε θα υπολογίζονται για σκοπούς ΑΤΑ θα υπολογίζονται μόνο για σκοπούς εξαγωγής του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

Η ΠΕΟ είχε διαφωνήσει έντονα με την πρόταση τονίζοντας ότι αυτή αλλοιώνει το θεσμό με τρόπο ώστε οι εργαζόμενοι να μην αποζημιώνονται πλήρως για την απώλεια της αγοραστικής δύναμης των μισθών τους λόγω αύξησης τιμών. Προέβη τότε σε μαζικές κινητοποιήσεις.

Απάντηση σε διάφορους ισχυρισμούς ενάντια στο Σύστημα της ΑΤΑ

(1) Υπάρχει ο ισχυρισμός ότι η ΑΤΑ και γενικά το ψηλό τάχατες εργατικό κόστος αποτελούν την κύρια αιτία της μείωσης της ανταγωνιστικότητας. Αυτός ο ισχυρισμός είναι ανοπόστατος και παραπλανητικός.

Τα προβλήματα της ανταγωνιστικότητας δεν είναι νέα. Οι βασικές αιτίες μείωσης της δεν είναι η ΑΤΑ και το εργατικό κόστος. Είναι οι διαρθρωτικές αδυναμίες της Οικονομίας και ιδιαίτερα της βιομηχανίας. Οι διαρθρωτικές αυτές αδυναμίες έχουν σχέση με το χαμηλό επίπεδο τεχνολογίας, οργάνωσης και διεύθυνσης, με την κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού, με τα προβλήματα του εργασιακού περιβάλλοντος κλπ. Με απλά λόγια, οι επιχειρηματίες χρησιμοποιούν την κερδοφορία των επιχειρήσεων τους για προσωπική χλιδή και πολυτέλεια, χωρίς να επανεπενδύουν σε ανάπτυξη των ίδιων των επιχειρήσεων τους.

Το εργατικό κόστος στην Οικονομία είναι γύρω στο 25% ενώ στη Βιομηχανία ακόμη μικρότερο. Αν για παράδειγμα η αύξηση της ΑΤΑ είναι 2% στο σύνολο των μισθών, αυτή θα επιφέρει αύξηση του συνολικού κόστους μόνο 0,5%.

Η ΑΤΑ λοιπόν πολύ λίγο επηρεάζει το συνολικό κόστος κι αυτό αντισταθμίζεται από τυχόν αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας.

2. Υπάρχει ένας άλλος ισχυρισμός, ότι η ΑΤΑ αποτελεί τροχοπέδη στην οικονομική ανάπτυξη.

Η διατήρηση και αύξηση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση για τη διατήρηση και αύξηση της δυναμικότητας της οικονομίας.

Αυτή είναι στοιχειώδης οικονομολογική αρχή που δεν χωράει αμφισβήτηση.

Το σύστημα της ΑΤΑ στοχεύει αποκλειστικά την αποκατάσταση εκ των υστέρων της ήδη διαβρωθείσας αγοραστικής δύναμης των μισθών. Αν δεν αποκατασταθεί αυτή η αγοραστική δύναμη θα μειωθεί η ζήτηση προϊόντων.

Δεν αποτελεί λοιπόν τροχοπέδη στην οικονομική ανάπτυξη το σύστημα της ΑΤΑ, αλλά απεναντίας συγκρατεί τη μείωση της παραγωγής με όλα τα επακόλουθα της.

Αλλά υπάρχει ακόμη ένα επιχείρημα που συνηγορεί υπέρ της ύπαρξης του συστήματος της ΑΤΑ

Ο θεσμός της ΑΤΑ συνέβαλε θετικά στη διατήρηση της βιομηχανικής ειρήνης στην Κύπρο παράλληλα με τη διατήρηση της αγοραστικής δύναμης των μισθών των εργαζομένων .

Αν δεν υπήρχε αυτός ο θεσμός το συνδικαλιστικό κίνημα θα διεκδικούσε μεγαλύτερες αυξήσεις της τάξης των 5-10% γεγονός που θα οδηγούσε συνεχώς σε συγκρούσεις, ενώ από την άλλη θα ήταν αμφίβολο αν μέσα από τις αυξήσεις μισθών (ανάλογα με τους συσχετισμούς) θα κέρδιζαν οι εργαζόμενοι και αποπληθωρισμό του μισθού και πραγματική αύξηση μισθών.

3. Ο τρίτος ισχυρισμός είναι ότι σ' ολόκληρη την Ευρώπη η Α.Τ.Α. έχει καταργηθεί. Άρα εναρμονιζόμενοι με την Ευρώπη πρέπει κι' εμείς να την καταργήσουμε.

Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Τρεις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βέλγιο, Λουξεμβούργο, Μάλτα) μαζί με την Κύπρο έχουν αυτό το Σύστημα. (Πιο κάτω θα αναφέρουμε πως λειτουργεί το σύστημα σ' αυτές τις χώρες).

Με βάση τα πιο πάνω αποδείξαμε ότι η ΑΤΑ είναι ένας πολύ χρήσιμος θεσμός με τον οποίο διαφυλάσσεται η αγοραστική δύναμη των μισθών των εργαζομένων και γι' αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα δε θα επιτρέψει την κατάργηση του.

Το Σύστημα ΑΤΑ στην Ευρωπαϊκή Ένωση(Ε.Ε)

Όπως είπαμε και προηγούμενα εκτός από την Κύπρο το σύστημα της ΑΤΑ εφαρμόζεται σε τρεις άλλες χώρες της Ε.Ε. Ας δούμε πως λειτουργεί η ΑΤΑ σ' αυτές τις χώρες.

Βέλγιο

Στο Βέλγιο το Κράτος παίζει σημαντικό ρόλο στον καθορισμό της ΑΤΑ. Η μισθολογική διαπραγμάτευση γίνεται σε τρία αλληλοσυνδεόμενα επίπεδα α) Στο διατομεακό εθνικό επίπεδο που καλύπτει όλη την οικονομία β) στο ενδιάμεσο τομεακό επίπεδο και γ) στο Επιχειρησιακό επίπεδο. Εθνικές διατομεακές διαπραγματεύσεις γίνονται ανά διετία και καθορίζουν τις αυξήσεις σε πανεθνικό επίπεδο. Ως αρχή, οι χαμηλότερου επιπέδου συμφωνίες ακολουθούν τις αποφάσεις που λήφθηκαν στο ανώτερο επίπεδο και μπορούν μόνο να καταλήξουν σε ευνοϊκότερους όρους. Από αυτή την άποψη, η μισθολογική διαπραγμάτευση θεωρείται πολύ συγκεντρωτική.

Τα πλαίσια στα οποία κινούνται οι μισθοί και οι κοινωνικές παροχές στο Βέλγιο συνδέονται μ' ένα «Δείκτη Υγείας» ο οποίος δεν συμπεριλαμβάνει την τιμή του αλκοόλ, του καπνού και του καυσίμου κίνησης. Για τους περισσότερους εργαζόμενους, η ΑΤΑ δίδεται μία φορά το χρόνο, κατά το πρώτο τρίμηνο.

Κατά κανόνα, 2% αύξηση στο κόστος ζωής εξυπακούει αυτόματη αύξηση 2% στο μισθό.

Σημειώνουμε ότι η ΑΤΑ στο Βέλγιο είναι υποχρεωτική για όλους τους εργοδότες.

Λουξεμβούργο

Στο Λουξεμβούργο οι μισθοί καθορίζονται είτε βάση νομοθεσίας (κατώτατος μισθός και δημόσιος τομέας) είτε ως αποτέλεσμα συλλογικών διαπραγματεύσεων. Και στις δύο περιπτώσεις, ο καθορισμός του μισθού λαμβάνει υπόψη την ΑΤΑ.

Η ΑΤΑ βασίζεται στον πληθωρισμό και γίνεται αναδρομικά όταν η αύξηση του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (CPI) ξεπεράσει το 2.5% τους προηγούμενους 6μήνες. Επιπρόσθετα ο εθνικός κατώτατος μισθός και οι κοινωνικές παροχές αναπροσαρμόζονται παράλληλα με την ΑΤΑ.

Μάλτα

Στη Μάλτα το σύστημα καθορισμού μισθών ρυθμίζεται νομοθετικά και μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι μισθοί ρυθμίζονται κυρίως από συλλογικές διαπραγματεύσεις στο επιχειρησιακό επίπεδο και είναι υποχρεωτικό για τις επιχειρήσεις να αυξάνουν τους μισθούς σύμφωνα με τη θεσπισμένη ΑΤΑ, σε ετήσια βάση. Ο εθνικός κατώτατος μισθός αναπροσαρμόζεται κάθε χρόνο επίσης σύμφωνα με την εκάστοτε ΑΤΑ.

Η ΑΤΑ που υπολογίζεται στη βάση του Μαλτέζικου Λιανικού Δείκτη Τιμών (RPI), προστίθεται στους μισθούς κάθε χρόνο. Το RPI υπολογίζεται από ένα συμβούλιο του οποίου προεδρεύει ο Διευθυντής της Μαλτέζικης Στατιστικής υπηρεσίας και απαρτίζεται από δύο εκπρόσωπους της κυβέρνησης, δύο εκπροσώπους των εργοδοτών και δύο εκπροσώπους των συντεχνιών. Σε περίπτωση που εταιρείες αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, μπορούν να επικαλεστούν διαδικασία παρέκκλισης αφού προηγουμένως υποβάλουν σχετική αίτηση στο αρμόδιο υπουργείο.

ΑΤΑ για τους εργοδοτούμενους στα θεσμικά όργανα της ΕΕ

Οι μισθοί των εργοδοτούμενων στα θεσμικά όργανα της ΕΕ καθορίζονται από συγκεκριμένο κανονισμό από το Μάιο του 2004. Η ΑΤΑ είναι συνδυασμένη μορφής και οι μισθοί αναπροσαρμόζονται σε ετήσια βάση. Η αναπροσαρμογή λαμβάνει υπόψη τις μέσες μισθολογικές αυξήσεις των δημοσίων υπαλλήλων από ένα δείγμα οκτώ κρατών-μελών (Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο) και το κόστος ζωής στη χώρα εργοδότησης. Το μέτρο αυτό εφαρμόζεται αναδρομικά για ένα χρόνο.

Δικαιότερη ΑΤΑ ή κάτι άλλο

Στην επικαιρότητα είναι σήμερα ξανά η ΑΤΑ. Έχει ήδη αρχίσει μια συζήτηση για το αν η ΑΤΑ λειτουργά ορθολογιστικά. Εφευρέθηκε μάλιστα η ορολογία δικαιότερη κατανομή. Στα αυτιά της κοινής γνώμης ηχεί εύηχα αφού εισάγει το στοιχείο της δικαιοσύνης. Είναι όμως έτσι τα πράγματα ή ξεκινούν όλοι από την ίδια αφετηρία και έχουν ίδιους στόχους;

Ασφαλώς όχι. Οι νεοφιλελεύθερες προσεγγίσεις έχουν στόχο σε πρώτη φάση την μείωση απλά τους κόστους της ΑΤΑ, ενώ σε πιο μακροπρόθεσμο ορίζοντα την κατάργηση. Επειδή στόχος του κειμένου δεν είναι η συνθηματολογία αλλά η τεκμηρίωση, ας διαβαστεί αυτούσιο το άρθρο του κ. Αβέρωφ Νεοφύτου όπως δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του ΔΗΣΥ <http://www.disy.org.cy/default.asp?id=724> Πιο συμπέρασμα βγαίνει από το άρθρο και ιδιαίτερα από την παράγραφο < **Μια βαθύτερη ανάλυση της ΑΤΑ όμως, με αυστηρά οικονομικά κριτήρια, καταδεικνύει ότι σε ένα μεγάλο βαθμό προκαλεί αδικίες. Η ίδια η ΑΤΑ, που έχει σκοπό να προστατεύει τα εισοδήματα των εργαζομένων τροφοδοτεί τον πληθωρισμό. Με την προσωρινή αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος, αυξάνεται ο πληθωρισμός ζήτησης ενώ ταυτόχρονα αυξάνονται και οι τιμές των προϊόντων στην αγορά λόγω της αύξησης του κόστους παραγωγής από τις εγχώριες επιχειρήσεις . Αυτή η αύξηση στις τελικές τιμές των προϊόντων, πλήττει την ανταγωνιστικότητα των Κυπριακών εταιριών έναντι των εισαγόμενων προϊόντων. Επίσης τα προϊόντα των Κυπριακών εταιριών καθίστανται μη ανταγωνιστικά και στις διεθνείς αγορές όπου προορίζονται για εξαγωγές >**

Όσα προηγούνται ή ακολουθούν στο εν λόγω άρθρο είναι εκ του πονηρού, αφού αυτή η παράγραφος θέτει ξεκάθαρα το πλαίσιο και την αντίληψη των Νεοφιλελευθέρων.

Συνιστά λοιπόν δικαιοσύνη η αποκοπή της ΑΤΑ, από τα πολύ ψηλά εισοδήματα; Αν μετακυλιστεί στα χαμηλά εισοδήματα, υπό προϋποθέσεις, μπορεί να είναι όντως δικαιότερη. Αν όμως, απλά η αντίληψη είναι να μην παίρνουν οι ψηλόμισθοι ή να παίρνουν μέχρι ένα σημείο του μισθού ΑΤΑ, πως τούτο συνιστά δικαιοσύνη;

Άλλη σημαντική παράμετρος είναι ασφαλώς, το γεγονός ότι η ΑΤΑ δεν είναι νομοθετικά κατοχυρωμένη. Είναι κατοχυρωμένη στις Συλλογικές Συμβάσεις συνεπώς η μη καταβολή της δεν είναι ποινικό αδίκημα αλλά εργατική διαφορά. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ΑΤΑ να παίρνουν κατά κανόνα όσοι καλύπτονται από Συλλογικές Συμβάσεις.

Αυτό βέβαια δεν αφορά μόνο την ΑΤΑ. Είναι χαρακτηριστικό των εργασιακών σχέσεων στην Κύπρο, οι Συμβάσεις να αποτελούν το κύριο τρόπο καθορισμού μισθών και ωφελημάτων και η νομοθεσία να παρέχει επικουρική κάλυψη.

Αυτό αποτελεί από μόνο του τεράστιο θέμα και δεν μπορεί να αναπτυχθεί επαρκώς στο κείμενο αυτό.

Είναι εύκολη και εύηχη η προσέγγιση που λέει να γίνει νόμος και να επεκταθεί για όλους. Είναι όμως και επικίνδυνη. Από την ώρα που θα γίνει νόμος, αυτόματα δίνει το δικαίωμα στην βουλή να παρεμβαίνει, να τροποποιεί και σε τελική ανάλυση, την θέτει έρμαιο των εκάστοτε συσχετισμών που θα επικρατούν στην βουλή. Αν σήμερα, μέσα στο δοσμένο πολιτικό σκηνικό, η ΑΤΑ ήταν στα χέρια της βουλής, ήταν δηλαδή ρυθμισμένη νομοθετικά, είναι εύκολα αντιληπτό πια θα ήταν η τύχη της.

Πέραν τούτου, η εμπειρία σε διεθνές επίπεδο είναι συγκεκριμένη. Όπου οι εργασιακές σχέσεις αφέθηκαν στους πολιτικούς, υπάρχει τεράστια οπισθοχώρηση των εργαζομένων και των όρων εργοδότησης.

Αλλά και η κυπριακή εμπειρία δείχνει ότι στους κλάδους που υπάρχει νομοθετική ρύθμιση όρων εργοδότησης και αδύνατη συνδικαλιστική εκπροσώπηση όπως π.χ το λιανικό εμπόριο και τα κέντρα αναψυχής ή ακόμα και στην ξενοδοχειακή βιομηχανία, παρουσιάζεται και η μεγαλύτερη αυδοσία.

Εν κατακλείδι, το θέμα της ΑΤΑ δεν είναι τόσο απλό όσο μπορεί να φαίνεται από μια πρώτη ανάγνωση.

Αναμφίβολα στόχος πρέπει να είναι η διατήρηση και η βελτίωση του θεσμού.

Η ΠΕΟ, σε χθεσινή ανακοίνωση του Γενικού Συμβουλίου της τονίζει ότι: Όσον αφορά το ζήτημα της ΑΤΑ και το διάλογο που η κυβέρνηση προτίθεται να ανοίξει για τη δικαιότερη κατανομή της, η ΠΕΟ όπως πάντα θα συμμετέχει υπεύθυνα και δημιουργικά. Η συμμετοχή μας σε διάλογο για την ΑΤΑ θα έχει μόνο ένα στόχο. Τη διαφύλαξη και βελτίωση του θεσμού και όχι την υπόσκαψη του.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, εντάσσετε και η χθεσινή κατ' αρχήν συμφωνία του Υπ. Οικονομικών με τις Συνδικαλιστικές Οργανώσεις. Η τελική πρόταση που υποβλήθηκε και θα τεθεί ενώπιον των συλλογικών οργάνων των οργανώσεων, είναι μεν οδυνηρή, αλλά δεν θέτει σε αμφισβήτηση ούτε τον θεσμό, ούτε τον τρόπο λειτουργίας του. Αν τελικά εγκριθεί δεν θα γίνει αποσπασματικά, με την έννοια ότι αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης συμφωνίας.

Η πρόταση προβλέπει ότι στους εργαζόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δεν θα τους αποδοθεί το ποσοστό αύξησης του τιμαρίθμου 1.1.2012 αλλά θα κρατηθεί ως εισφορά στο δημόσιο ταμείο, για την περίοδο από 1/1/2012 μέχρι 31/12/2013. Για δύο χρόνια δηλαδή. Ο τιμάρθμος που θα προκύψει 1/7/2012 και μετέπειτα θα καταβάλλεται κανονικά. Την 1/1/2014 ο τιμάρθμος θα καταβληθεί ολόκληρος (θα προστεθεί δηλαδή και το ποσοστό της 1/1/2012).

Η πρόταση αυτή αφορά μόνο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Στον ιδιωτικό τομέα θα καταβληθεί κανονικά, χωρίς καμιά διαφοροποίηση.

Επιπρόσθετα, η Κυβέρνηση ανέλαβε δέσμευση να φέρει σύντομα προτάσεις που θα αφορούν μεγαλύτερη συνεισφορά του πλούτου με άμεση φορολογία, αλλά και έμμεσα μέσα από την φορολόγηση της πολυτέλειας. (π.χ ακριβά αυτοκίνητα, εξοχικά κλπ να υπόκεινται σε πολύ ψηλότερο ΦΠΑ). Δέσμευση ανέλαβε και για πιο ουσιαστικά μέτρα αντιμετώπισης της φοροαποφυγής και της είσπραξης οφειλόμενων. Δύο τέτοια νομοσχέδια εγκρίθηκαν χθες στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Στόχος του κειμένου δεν είναι ο προσδιορισμός θέσης για το θέμα (αυτό θα γίνει από τα συλλογικά όργανα του κινήματος, στον κατάλληλο χρόνο) αλλά η παρουσίαση της κατάστασης ως έχει. Οι επόμενοι μήνες θα είναι καθοριστικοί για την πορεία του θεσμού.

Από την άλλη όμως, η ΑΤΑ, δεν χαρίστηκε, κερδήθηκε. Ήταν και είναι έντονα ταξικό καθήκον η υπεράσπιση και η βελτίωση της, με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο. Με ταξικούς όρους αυτό σημαίνει και ετοιμότητα για μάχες και κινητοποιήσεις.

